

UREDBA (ES) št. 1071/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. oktobra 2009

o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov ⁽²⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vzpostavitev notranjega trga za cestni prevoz s pošteni konkurenčnimi pogoji zahteva enotno izvajanje skupnih pravil za dostop do opravljanja dejavnosti cestnega prevoznika v tovornem ali potniškem prometu (v nadaljnjem besedilu: dejavnost cestnega prevoznika). Ta skupna pravila lahko pripomorejo k visoki ravni strokovne usposobljenosti cestnih prevoznikov, racionalizaciji trga, izboljšanju kakovosti opravljenih storitev, kar je v interesu cestnih prevoznikov, njihovih strank in celotnega gospodarstva, ter k večji varnosti v cestnem prometu. Lahko tudi spodbudijo učinkovito izvajanje pravice do ustanavljanja podjetij za cestni prevoz.
- (2) Direktiva Sveta 96/26/ES z dne 29. aprila 1996 o dovoljenju za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v tovornem in potniškem prometu ter o medsebojnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah za olajšanje uresničevanja pravic teh prevoznikov do ustanavljanja prevoznih podjetij v domačem in mednarodnem prometu ⁽⁴⁾ določa minimalne pogoje za

pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in medsebojno priznavanje v ta namen zahtevanih dokumentov. Kljub temu izkušnje, presoja vpliva in različne študije kažejo, da države članice to direktivo izvajajo neusklajeno. Takšna razhajanja imajo več negativnih posledic, zlasti izkrivljanje konkurence, določeno nepreglednost trga, neenako raven nadzora in nevarnost, da bodo podjetja, ki zaposlujejo osebe z nizko ravno usposobljenosti, malomarna ali bodo manj upoštevala pravila o varnosti v cestnem prometu in o socialni varnosti, kar lahko škoduje ugledu sektorja.

- (3) Te posledice so še toliko bolj negativne, ker lahko povzročijo motnje v pravilnem delovanju notranjega trga cestnega prevoza, saj je namreč trg mednarodnega prevoza blaga in nekaterih poslov kabotaže dostopen za podjetja iz celotne Skupnosti. Edini pogoj, ki ga morajo izpolnjevati ta podjetja, je, da imajo dovoljenje Skupnosti, ki ga lahko pridobijo, če izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu z Uredbo (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga ⁽⁵⁾ in Uredbo (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov ⁽⁶⁾.
- (4) Zato bi bilo treba posodobiti obstoječa pravila o dovoljenju za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, da bi zagotovili, da se ta pravila izvajajo enotno in učinkovito. Ker je upoštevanje teh pravil glavni pogoj za dostop na trg Skupnosti in ker so veljavni instrumenti Skupnosti na področju dostopa na trg uredbe, se zdi uredba najprimernejši instrument za ureditev pridobitve dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika.
- (5) Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da v najbolj oddaljenih regijah, navedenih v členu 299(2) Pogodbe, zaradi njihovih posebnih značilnosti in omejitev prilagodijo pogoje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika. Vendar se podjetjem, ustanovljenim v teh regijah, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika le zaradi prilagoditev, ne bi smela dodeliti dovoljenja Skupnosti. Za podjetja, ki bi zaradi izpolnjevanja vseh

⁽¹⁾ UL C 151, 17.6.2008, str. 16.

⁽²⁾ UL C 14, 19.1.2008, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 9. januarja 2009 (UL C 62 E, 17.3.2009, str. 1), Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklepe Sveta z dne 24. septembra 2009.

⁽⁴⁾ UL L 124, 23.5.1996, str. 1.

⁽⁵⁾ Glej stran 72 tega Uradnega lista.

⁽⁶⁾ Glej stran 88 tega Uradnega lista.

- splošnih pogojev iz te uredbe lahko opravljala dejavnosti cestnega prevoznika, prilagoditev pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika ne bi smela pomeniti ovire pri opravljanju cestnega prevoza v omenjenih regijah.
- (6) Zaradi zagotavljanja poštene konkurence bi se morala skupna pravila za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v čim širšem obsegu nanašati na vsa podjetja. Kljub temu ni nujno, da se v področje uporabe te uredbe vključijo podjetja, ki opravljajo izključno prevoze z zelo majhnim vplivom na trg prevoznih storitev.
- (7) Država članica, v kateri je sedež podjetja, bi morala biti odgovorna za preverjanje, ali podjetje trajno izpolnjuje pogoje, določene v tej uredbi, da se lahko ta država članica po potrebi odloči za začasni ali trajni odvzem dovoljenj, na podlagi katerih lahko to podjetje posluje na trgu. Pravilno upoštevanje in zanesljiv nadzor nad pogoji za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika zahtevata, da imajo podjetja stalen in dejanski sedež.
- (8) Fizične osebe z zahtevanim dobrim ugledom in strokovno usposobljenostjo bi bilo treba jasno opredeliti in imenovati pri pristojnih organih. Te osebe (v nadaljnjem besedilu: upravljavci prevoza) bi morale prebivati v državi članici ter dejansko in stalno upravljati prevozne dejavnosti podjetij za cestni prevoz. Zato bi bilo treba podrobno določiti, pod kakšnimi pogoji se šteje, da oseba dejansko in stalno vodi prevozno dejavnost v podjetju.
- (9) Dober ugled upravljavca prevoza zahteva, da ni bil obsojen za hujša kazniva dejanja ali deležen večjih sankcij, zlasti zaradi hujše kršitve zlasti pravil Skupnosti na področju cestnega prevoza. Obsodbe ali kazni, ki se upravljavcu prevoza ali cestnemu prevoznemu podjetju izrečejo v eni ali več državah članicah za najhujše kršitve pravil Skupnosti, bi morale biti povod za izgubo dobrega ugleda, če pristojni organ pred končno odločitvijo o dodelitvi osnovnih procesnih pravic ugotovi, da je bil preiskovalni postopek ustrezno zaključen in dokumentiran ter da so bile upoštevane ustrezne pravice do pritožbe.
- (10) Podjetje za cestni prevoz mora imeti določeno minimalno finančno sposobnost za zagotovitev primernega zagona in dobrega upravljanja podjetja. Bančna garancija ali zavarovanje strokovne odgovornosti lahko predstavlja enostaven in stroškovno učinkovit način prikaza finančnega položaja podjetij.
- (11) Visoka raven strokovne usposobljenosti lahko poveča družbeno-gospodarsko učinkovitost sektorja cestnega prevoza. Zato morajo kandidati za mesto upravljavca prevoza imeti visoko strokovno znanje. Da bi zagotovili večje poenotenje preverjanja in spodbudili visoko kakovost usposabljanja, bi bilo treba določiti, da države članice na podlagi meril, ki jih določijo same, akreditirajo centre za preverjanje in usposabljanje. Upravljavec prevoza bi moral imeti potrebno znanje za vodenje domačega in mednarodnega prevoza. Seznam strokovnih področij, ki jih je treba poznati za pridobitev potrdila o strokovni usposobljenosti, in podrobna pravila glede preverjanja se lahko spreminjajo skupaj s tehničnim napredkom, zato bi bilo treba omogočiti njihovo posodabljanje. Državam članicam bi se moralo omogočiti, da od preverjanja izvzamejo osebe, ki lahko predložijo dokazilo o neprekinjenih izkušnjah v zvezi z dejavnostmi upravljanja prevoza.
- (12) Poštena konkurenca in cestni prevoz, ki v celoti upošteva pravila, zahtevata enako raven nadzora in spremljanja med državami članicami. Nacionalni organi za nadzor podjetij in veljavnosti njihovih dovoljenj imajo pri tem ključno vlogo, zato bi bilo treba zagotoviti, da po potrebi lahko sprejmejo ustrezne ukrepe, zlasti v najresnejših primerih z začasnim ali trajnim odvzemom dovoljenj ali z razglasitvijo neprimernosti malomarnih ali zlonamernih upravljavcev prevoza. Pred tem morajo te ukrepe preučiti z ozirom na načelo sorazmernosti. Kljub temu bi bilo treba podjetje predhodno opozoriti in mu dati na voljo razumen rok za ureditev položaja, preden se mu izrečejo takšne kazni.
- (13) Bolj urejeno upravno sodelovanje med državami članicami bi izboljšalo učinkovitost nadzora nad podjetji, ki poslujejo v več državah članicah, in zmanjšalo upravne stroške. Elektronski registri podjetij, ki so medsebojno povezani v Skupnosti, lahko ob upoštevanju pravil Skupnosti o varstvu osebnih podatkov olajšajo tako sodelovanje in zmanjšajo stroške, povezane z nadzorom, za podjetja in tudi za uprave. V večini držav članic že obstajajo nacionalni elektronski registri. Tudi infrastruktura za medsebojno povezanost med državami članicami že obstaja. Zato bi lahko bolj sistematična uporaba elektronskih registrov prispevala k občutnemu zmanjšanju upravnih stroškov pregledov in izboljšanju njihove učinkovitosti.
- (14) Nekateri podatki iz teh nacionalnih elektronskih registrov, povezani s kršitvami in sankcijami, so osebni. Države članice bi morale zato sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾, zlasti glede nadzora obdelave osebnih podatkov s strani organov javne oblasti ter pravice

(¹) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- oseb, na katere se ti podatki nanašajo, do obveščeni, dostopa do podatkov in pravice do ugovora. Za namene te uredbe se zdi nujno, da se tovrstni podatki hranijo vsaj dve leti, s čimer bi preprečili, da bi izločena podjetja prenesla sedež v druge države članice.
- (15) Da bi izboljšali preglednost in strankam prevoznih podjetij omogočili, da preverijo, ali ima to podjetje ustrezna dovoljenja, bi nekateri podatki iz nacionalnega elektronskega registra morali biti na voljo javnosti, če je to v skladu z ustreznimi določbami o varstvu podatkov.
- (16) Medsebojna povezanost nacionalnih elektronskih registrov je bistvenega pomena za hitro in učinkovito izmenjavo informacij med državami članicami ter za zagotovitev, da prevozniki ne bodo skušali storiti hujših kršitev ali jih utegnili zagrešiti v drugih državah članicah kot v državi članici sedeža. Ta medsebojna povezanost zahteva skupno opredelitev natančnega formata podatkov za izmenjavo in tehničnih postopkov izmenjave teh podatkov.
- (17) Za zagotovitev učinkovite izmenjave informacij med državami članicami bi bilo treba določiti nacionalne kontaktne točke in nekatere skupne postopke, kot minimum, glede rokov in narave informacij, ki jih je treba posredovati.
- (18) Da bi olajšali uveljavljanje pravice do ustanavljanja, bi bilo treba kot zadosten dokaz o dobrem ugledu za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v državi članici sedeža sprejeti predložitev ustreznih dokumentov, ki jih je izdal pristojni organ države članice, kjer je cestni prevoznik prebival, pri čemer se je treba prepričati, da zadevne osebe niso bile razglašene za neprimerne za opravljanje dejavnosti v drugih državah članicah.
- (19) Kar zadeva strokovno usposobljenost, bi morala država članica, v kateri je sedež podjetja, enotni vzorec potrdila, izdan v skladu s to uredbo, priznati kot zadosten dokaz, da se tako olajša uveljavljanje pravice do ustanavljanja.
- (20) Na ravni Skupnosti je potrebno natančnejše spremljanje uporabe te uredbe. To vključuje pošiljanje rednih poročil Komisiji, pripravljenih na podlagi nacionalnih registrov, o dobrem ugledu, finančnem položaju in strokovni usposobljenosti podjetij iz sektorja cestnega prevoza.
- (21) Države članice bi morale določiti kazni za kršitve te uredbe. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (22) Ker cilja te uredbe, in sicer posodobitve pravil, ki urejajo dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, z namenom zagotovitve enotnejše in učinkovitejše uporabe teh pravil v državah članicah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (23) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (24) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za pripravo seznama kategorij, vrst in stopenj teže kršitev, zaradi katerih cestni prevozniki izgubijo zahtevani dober ugled, za prilagoditev tehničnemu napredku prilog I, II in III k tej uredbi o znanju, ki ga morajo države članice upoštevati pri priznanju strokovne usposobljenosti, in glede vzorca potrdila o strokovni usposobljenosti, in za pripravo seznama kršitev, ki lahko ob tistih iz Priloge IV k tej uredbi povzročijo izgubo ugleda. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebstvenih določb te uredbe, med drugim z njeno dopolnitvijo z novimi nebstvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (25) Direktivo 96/26/ES bi bilo treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba ureja dovoljenje za opravljanje in izvajanje dejavnosti cestnega prevoznika.
2. Ta uredba se uporablja za vsa podjetja s sedežem v Skupnosti, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika. Uporablja se tudi za podjetja, ki želijo opravljati dejavnost cestnega prevoznika. Sklicevanja na podjetja, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika, se nanašajo, če je to ustrezno, tudi na podjetja, ki želijo opravljati takšno dejavnost.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

3. Kar zadeva regije iz člena 299(2) Pogodbe, zadevne države članice lahko prilagodijo pogoje, ki jih je treba izpolnjevati za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, če dejavnosti v teh regijah v celoti izvajajo podjetja, ustanovljena v teh regijah.

4. Razen če je z nacionalno zakonodajo določeno drugače, se z odstopanjem od odstavka 2 ta uredba ne uporablja za:

(a) podjetja, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika v tovornem prometu izključno z motornimi vozili ali s kombinacijami vozil, katerih največja dovoljena teža naloženega vozila ne presega 3,5 tone. Vendar lahko države članice to mejo znižajo za vse ali samo za nekatere vrste cestnih prevozov;

(b) za podjetja, ki opravljajo storitve cestnega prevoza v potniškem prometu izključno za nekomercialne namene oziroma katerih glavna dejavnost ni cestni prevoz potnikov;

(c) podjetja, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika izključno z motornimi vozili, katerih največja dovoljena hitrost ne sme preseči 40 km/h.

5. Države članice lahko iz uporabe vseh ali nekaterih določb te uredbe izvzamejo samo tiste cestne prevoznike, ki opravljajo dejavnost izključno v domačem prometu in imajo na prometni trg samo manjši vpliv zaradi:

(a) narave blaga, ki se prevaža; ali

(b) kratke razdalje prevozov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

1. „dejavnost cestnega prevoznika v tovornem prometu“ pomeni dejavnost vsakega podjetja, ki z motornimi vozili ali kombinacijo vozil prevaža blago za najem ali plačilo;

2. „dejavnost cestnega prevoznika v potniškem prometu“ pomeni dejavnost vsakega podjetja, ki z motornimi vozili, konstruiranimi in opremljenimi tako, da so primerna za prevoz več kot devet oseb – skupaj z voznikom – in predvidena v ta namen, opravlja storitve v potniškem prometu za javnost ali za določene skupine uporabnikov, storitve pa plačajo osebe, ki prevoz uporabljajo, ali organizator prevoza;

3. „dejavnost cestnega prevoznika“ pomeni dejavnost cestnega prevoznika v potniškem prometu ali dejavnost cestnega prevoznika v tovornem prometu;

4. „podjetje“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ima pridobitni značaj ali ne, vsako združenje ali skupino oseb, ki ni pravna oseba in ima pridobitni značaj ali ne, ter vsako organizacijo, ki je pravna oseba ali je odvisna od organa, ki je

pravna oseba, ki opravlja dejavnosti potniškega prevoza, bodisi vsako fizično ali pravno osebo s poslovnim namenom, ki opravlja tovarne prevoze;

5. „upravljevec prevoza“ pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;

6. „dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika“ pomeni upravno odločbo, s katero se podjetju, ki izpolnjuje pogoje, določene v tej uredbi, dovoli opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika;

7. „pristojni organ“ pomeni organ v državi članici na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, ki za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika preveri, ali podjetje izpolnjuje pogoje iz te uredbe, ter je pooblaščen za izdajo in začasni ali trajni odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika;

8. „država članica sedeža“ pomeni državo članico, v kateri je sedež podjetja, upravljavec prevoza pa lahko izhaja tudi iz druge države.

Člen 3

Zahteve za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika

1. Podjetja, ki opravljajo dejavnost cestnega prevoznika:

(a) imajo dejanski in stalni sedež v eni od držav članic;

(b) imajo dober ugled;

(c) imajo ustrezen finančni položaj; in

(d) imajo ustrezno strokovno usposobljenost.

2. Države članice se lahko odločijo predpisati dodatne sorazmerne in nediskriminatorne zahteve za podjetja, če želijo pridobiti dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika.

Člen 4

Upravljevec prevoza

1. Podjetje, ki opravlja dejavnost cestnega prevoznika, za upravljavca prevoza imenuje vsaj eno fizično osebo, ki izpolnjuje zahteve iz člena 3(1)(b) in (d) ter naslednje pogoje:

(a) dejansko in neprekinjeno vodi prevozno dejavnost podjetja;

(b) ima resnično povezavo s podjetjem, na primer je njegov uslužbenec, direktor, lastnik ali delničar, oziroma podjetje upravlja ali, če je podjetje fizična oseba, je ta ista oseba; in

(c) prebiva v Skupnosti.

2. Če podjetje ne izpolnjuje zahteve po strokovni usposobljenosti iz člena 3(1)(d), mu lahko pristojni organ dovoli opravljati dejavnost cestnega prevoznika brez upravljavca prevoza, imenovanega v skladu z odstavkom 1 tega člena, pod pogojem, da:

(a) podjetje imenuje fizično osebo, ki prebiva v Skupnosti in izpolnjuje zahteve iz člena 3(1)(b) in (d) ter je s pogodbo pooblaščen za izvajanje nalog kot upravljavac prevoza v imenu podjetja;

(b) so v pogodbi, ki jo je podjetje sklenilo z osebo iz točke (a), podrobno določene naloge, ki jih mora zadevna oseba izvajati učinkovito in neprekinjeno, ter navedene njene obveznosti kot upravljavca prevoza. Naloge, ki jih je treba podrobno določiti, obsegajo predvsem naloge, povezane z upravljanjem servisiranja in vzdrževanja vozil, preverjanjem prevoznih pogodb in dokumentov, osnovnim računovodstvom, razporeditvijo natovarjanj ali storitev po voznikih in vozilih ter preverjanjem postopkov v zvezi z varnostjo;

(c) oseba iz točke (a) kot upravljavac prevoza lahko vodi prevozne dejavnosti največ štirih različnih podjetij, ki se izvajajo z največjim skupnim kombiniranim voznim parkom 50 vozil. Države članice se lahko odločijo, da bodo zmanjšale število podjetij in/ali velikost skupnega voznega parka vozil, ki jih upravlja ta oseba; in

(d) oseba iz točke (a) opravlja opredeljene naloge izključno v interesu podjetja, svoje odgovornosti pa izvršuje neodvisno od podjetij, ki to podjetje zaprosijo za opravljanje prevoza.

3. Države članice lahko določijo, da se upravljavcu prevoza, imenovanemu v skladu z odstavkom 1, ne izda dovoljenja tudi v skladu z odstavkom 2, ali se mu lahko na ta način izda dovoljenje le za omejeno število podjetij ali vozni park vozil, ki je nižje od števila iz odstavka 2(c).

4. Podjetje obvesti pristojni organ o imenovanem upravljavcu prevoza oziroma imenovanih upravljavcih prevoza.

POGLAVJE II

POGOJI, KI JIH JE TREBA IZPOLNJEVATI DA BI SE ZADOVOLJILO ZAHTEVAM IZ ČLENA 3

Člen 5

Pogoji v zvezi z zahtevo glede sedeža

Za izpolnitev zahteve iz člena 3(1)(a) podjetje:

(a) ima sedež v tej državi članici, skupaj s prostori, v katerih hrani svojo temeljno poslovno dokumentacijo, zlasti vse računovodske dokumente, kadrovske dokumentacije, dokumentacijo s podatki o času vožnje in počitka ter kateri koli drug dokument, do katerega mora imeti dostop pristojni organ, da preveri izpolnjevanje pogojev iz te uredbe. Države članice lahko zahtevajo, da imajo podjetja s sedežem na njihovem ozemlju tudi druge dokumente v svojih prostorih kadar koli na voljo;

(b) ko je dovoljenje izdano, ima na razpolago eno ali več vozil, ki so registrirana ali kako drugače dana v obtok v skladu z zakonodajo te države članice, ne glede na to, ali je edini lastnik ali pa jih ima v lasti na kakšen drug način, na primer na podlagi pogodbe o nakupu na obroke, najemne ali zakupne pogodbe (leasing) ali na podlagi kupoprodajne pogodbe;

(c) z ustrezno upravno opremo dejansko in neprekinjeno opravlja svoje dejavnosti v zvezi z vozili iz točke (b) v operativnem centru, ki ima ustrezno tehnično opremo in naprave ter se nahaja v tej državi članici.

Člen 6

Pogoji v zvezi z zahtevo po dobrem ugledu

1. Da se zagotovi izpolnjevanje pogoja dobrega ugleda iz člena 3(1)(b) in ob upoštevanju odstavka 2 tega člena, države članice določijo pogoje, ki jih morata izpolnjevati podjetje in upravljavac prevoza.

Države članice pri ugotavljanju, ali je podjetje zadostilo zahtevi po dobrem ugledu, preučijo ravnanje podjetja, njegovih upravljavcev prevoza in katere koli druge ustrezne osebe, ki jo lahko določi država članica. Vse navedbe obsodb, kazni ali kršitev podjetja v tem členu se nanašajo tudi na obsodbe, kazni ali kršitve podjetja samega, njegovih upravljavcev prevoza in katere koli druge ustrezne osebe, ki jo lahko določi država članica.

Pogoji iz prvega pododstavka vključujejo vsaj naslednje:

- (a) ni nobenega resnega razloga, ki bi zbujal dvom o dobrem ugledu upravljavca prevoza ali prevoznega podjetja, kot na primer obsodbe ali kazni za kakršno koli hudo kršenje veljavnih nacionalnih pravil na področju:
 - (i) gospodarskega prava;
 - (ii) stečajnega prava;
 - (iii) plačilnih pogojev in pogojev zaposlovanja v tem poklicu;
 - (iv) cestnega prometa;
 - (v) poklicne odgovornosti;
 - (vi) trgovine z ljudmi ali drogami; in
- (b) upravljavec prevoza ali prevozno podjetje ni bilo obsojeno za hudo kaznivo ravnanje ali mu ni bila naložena kazen v eni ali več držav članic za hude kršitve pravil Skupnosti zlasti glede:
 - (i) časa vožnje in počitka voznikov, delovnega časa ter namestitve in uporabe nadzornih naprav;
 - (ii) največje teže in dimenzij gospodarskih vozil v mednarodnem prometu;
 - (iii) začetne kvalifikacije in stalnega usposabljanja voznikov;
 - (iv) tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil, vključno z obveznimi tehničnimi inšpekcijskimi pregledi motornih vozil;
 - (v) dostopa na trg mednarodnega cestnega prevoza blaga ali, glede na primer, dostopa na trg cestnega prevoza potnikov;
 - (vi) varnosti pri cestnem prevozu nevarnega blaga;
 - (vii) namestitve in uporabe omejilnikov hitrosti v nekatere vrste vozil;
 - (viii) voznških dovoljenj;
 - (ix) dovoljenja za opravljanje dejavnosti;
 - (x) prevoza živali.

2. Za namene točke (b) tretjega pododstavka odstavka 1:

- (a) Če so bile upravljavcu prevoza ali prevoznemu podjetju v eni ali več državah članicah izrečene obsodbe za hudo kaznivo ravnanje ali kazni za najhujše kršitve pravil Skupnosti, opredeljene v Prilogi IV, pristojni organ države članice

sedeža na primeren način in pravočasno začne ter ustrezno zaključi upravni postopek, po potrebi skupaj s pregledom prostorov zadevnega podjetja.

V postopku se ugotovi, ali bi bila v posamičnem primeru zaradi posebnih okoliščin izguba dobrega ugleda nesorazmeren odziv. Vsaka tovrstna ugotovitev se ustrezno razloži in utemelji.

Če pristojni organ ugotovi, da bi bila izguba dobrega ugleda nesorazmeren odziv, lahko odloči, da je dobri ugled nedotaknjen. V takem primeru se razlogi vnesejo v nacionalni register. Število takih odločitev se navede v poročilu iz člena 26(1).

Če pristojni organ ugotovi, da izguba dobrega ugleda ne bi bila nesorazmeren odziv, je posledica obsodbe ali kazni izguba dobrega ugleda.

- (b) Komisija sprejme seznam kategorij, vrst in stopenj teže hudih kršitev pravil Skupnosti, zaradi katerih se lahko, poleg tistih iz Priloge IV, izgubi dober ugled. Države članice pri določanju prednostnih nalog po členu 12(1) upoštevajo podatke o teh kršitvah, vključno s podatki, ki so jih poslale druge države članice.

Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njeno dopolnitvijo, ki se nanašajo na ta seznam, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

V ta namen Komisija:

- (i) določi kategorije in vrste kršitev, do katerih prihaja najpogosteje;
- (ii) opredeli stopnjo teže kršitev glede na možnost, da te povzročijo resno nevarnost smrti ali hudih telesnih poškodb; in
- (iii) določi, koliko ponavljajočih se kršitev je potrebnih, da se štejejo za hude kršitve, ob upoštevanju števila voznikov v okviru prevoznih dejavnosti, ki jih vodi upravljavec prevoza.

3. Zahteva iz člena 3(1)(b) ostane neizpolnjena do povrnitve ugleda ali sprejetja kakega drugega ukrepa z enakovrednim učinkom v skladu z ustreznimi veljavnimi nacionalnimi predpisi.

Člen 7

Pogoji v zvezi z zahtevo glede finančnega položaja

1. Da se zagotovi izpolnjevanje pogoja iz člena 3(1)(c), mora podjetje kadar koli med poslovnim letom biti sposobno izpolniti svoje finančne obveznosti. V ta namen mora podjetje na podlagi letnih računovodskih izkazov, ki jih je potrdil revizor ali ustrezno pooblaščen oseba, dokazati, da ima vsako leto na voljo kapital in rezerve, ki morajo znašati vsaj 9 000 EUR, če se uporablja samo eno vozilo, in najmanj 5 000 EUR za vsako dodatno uporabljeno vozilo.

Za namene te uredbe se vrednost eura v tistih nacionalnih valutah držav članic, ki niso vključene v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije, določi vsako leto. Uporabijo se tečajni, pridobljeni prvi delovni dan oktobra in objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*. Veljati začnejo 1. januarja v naslednjem koledarskem letu.

Računovodske postavke iz prvega pododstavka so enake postavkam, opredeljenim v Četrta direktivi Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (1).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organ dovoli ali zahteva, da podjetje izkaže svoje finančno stanje s potrdilom, npr. z bančno garancijo ali zavarovanjem, vključno z zavarovanjem poklicne odgovornosti, ki ga izdajo ena ali več bank ali druge finančne institucije, tudi zavarovalnice, ki se nanaša na solidarnostno poroštvo podjetja, in sicer za zneske, določene v prvem pododstavku odstavka 1.

3. Letni računovodski izkazi iz odstavka 1 ali garancija iz odstavka 2, ki jih je treba preveriti, so letni računovodski izkazi gospodarskega subjekta s sedežem na ozemlju države članice, v kateri se zaprosi za dovoljenje, in ne letni računovodski izkazi morebitnih drugih subjektov s sedežem v drugi državi članici.

Člen 8

Pogoji v zvezi z zahtevo po strokovni usposobljenosti

1. Da se zagotovi izpolnjevanje pogoja iz člena 3(1)(d), imajo zadevna oseba oziroma osebe znanje, ki ustreza stopnji, določeni v delu I Priloge I, in sicer iz tam naštetih strokovnih področij. To znanje se dokaže z obveznim pisnim izpitom, ki ga lahko dopolnjuje ustni izpit, če tako določi država članica. Oba izpita se organizirata v skladu z delom II Priloge I. V ta namen lahko države članice odločijo, da je treba pred preverjanjem opraviti usposabljanje.

2. Zadevne osebe opravljajo izpit v državi članici, v kateri imajo običajno prebivališče, ali v državi članici, v kateri delajo.

„Običajno prebivališče“ pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, to je vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih vezi, iz katerih je razvidna tesna povezanost te osebe s krajem, kjer živi.

Vendar se za običajno prebivališče osebe, ki je poklicno vezana na drug kraj kot osebno in ki zato živi v različnih krajih v dveh ali več državah članicah, šteje kraj osebnih vezi osebe, če se ta oseba tja redno vrača. Zadnji pogoj se ne zahteva, če oseba živi v državi članici zaradi opravljanja časovno omejene naloge. Obiskovanje univerze ali šole ne pomeni prenosa običajnega prebivališča.

3. Pisni in ustni izpiti iz odstavka 1 lahko organizirajo in potrdijo samo organi ali telesa, ki jih v ta namen država članica ustrezno pooblasti na podlagi meril, ki jih tudi sama določi. Države članice redno preverjajo, ali so pogoji, pod katerimi organi ali telesa, ki so jih pooblastile, organizirajo preverjanja, v skladu s Prilogo I.

4. Države članice lahko v skladu z merili, ki jih določijo, ustrezno pooblastijo organizacije, ki lahko kandidatom zagotovijo visoko kakovostno usposabljanje, da se lahko učinkovito pripravijo na preverjanje, in redno usposabljanje, da lahko upravljavci prevoza, ki to želijo, dopolnjujejo svoje znanje. Države članice redno preverjajo, ali te organizacije še naprej izpolnjujejo merila, na podlagi katerih so bile pooblaščen.

5. Države članice lahko spodbujajo redno usposabljanje na strokovnih področjih iz Priloge I vsakih 10 let, da zagotovijo, da so upravljavci prevoza seznanjeni z razvojem v sektorju.

6. Države članice lahko od imetnikov potrdil o strokovni usposobljenosti, ki pa v zadnjih petih letih niso vodili podjetja za cestni prevoz ali podjetja za potniški promet, zahtevajo, da opravijo ponovno usposabljanje in obnovijo znanje o novostih v zakonodaji iz dela I Priloge I.

7. Države članice lahko diplomante z določenimi visokošolskimi kvalifikacijami ali kvalifikacijami tehničnih smeri, izdanimi v tej državi članici, posebej izdanimi v ta namen in ki dokazujejo znanje iz strokovnih področij, naštetih v seznamu iz Priloge I, oprostijo obveznega preverjanja iz strokovnih področij, ki jih te kvalifikacije zajemajo. Izjema velja le za tiste oddelke dela I Priloge I, katerih kvalifikacije zajemajo vsa strokovna področja, našteva v naslovu vsakega oddelka.

Država članica lahko iz določenih delov preverjanja izvzame imetnike potrdil o strokovni usposobljenosti, veljavnih za opravljanje domačega tovornega prevoza v tej državi članici.

(1) UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

8. Kot dokazilo o strokovni usposobljenosti je treba predložiti potrdilo, ki ga izda organ ali telo iz odstavka 3. To potrdilo ni prenosljivo na drugo osebo. Sestavi se v skladu z zaščitnimi elementi in vzorcem potrdila iz prilog II in III ter nosi žig in podpis ustrezno pooblaščenega organa ali telesa, ki ga je izdal.

9. Komisija prilagodi priloge I, II in III tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

10. Komisija spodbuja in omogoča izmenjavo izkušenj in informacij med državami članicami na področju usposabljanja, preverjanja in pooblaščenja, tudi prek organov, ki jih lahko imenuje Komisija.

Člen 9

Izvzetje iz preverjanja

Države članice lahko sklenejo, da iz preverjanja iz člena 8(1) izvzamejo fizične osebe, ki lahko predložijo dokazila, da so v eni ali več držav članic v zadnjih 10 letih pred 4. decembrom 2009 neprekinjeno vodile podjetje za cestni prevoz ali podjetje za potniški promet.

POGLAVJE III

DOVOLJENJE IN NADZOR

Člen 10

Pristojni organi

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več pristojnih organov za zagotavljanje pravilnega izvajanja te uredbe. Ti pristojni organi so pooblašteni za:

- (a) preučitev vlog, ki jih vložijo podjetja;
- (b) izdajo dovoljenj za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika ter za začasni ali trajni odvzem teh dovoljenj;
- (c) razglasitev, da je fizična oseba neprimerna, da kot upravljavec prevoza vodi prevozno dejavnost podjetja;
- (d) izvedbo zahtevanih pregledov, s katerimi se preveri, ali podjetje izpolnjuje zahteve iz člena 3.

2. Pristojni organi objavijo vse pogoje, zahtevane v okviru te uredbe, morebitne druge nacionalne določbe, postopke, ki jih morajo izvesti zadevni kandidati, in ustrezna pojasnila.

Člen 11

Preučitev in vknjižba vlog

1. Prevoznemu podjetju, ki izpolnjuje zahteve iz člena 3, se na podlagi vloge izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika. Pristojni organ oceni, ali podjetje, ki predloži vlogo, izpolnjuje zahteve iz navedenega člena.

2. Pristojni organ v nacionalni elektronski register iz člena 16 vnese podatke o podjetjih, za katera izda dovoljenja in ki so navedena v točkah (a) do (d) prvega pododstavka člena 16(2).

3. Rok, v katerem pristojni organ preuči vlogo za izdajo dovoljenj, je čim krajši in ne sme biti daljši od treh mesecev od datuma, ko pristojni organ prejme dokumente, potrebne za preučitev vloge. Pristojni organ lahko ta rok v ustrezno utemeljenih primerih podaljša za en mesec.

4. Če obstaja kakršen koli dvom, pristojni organ do 31. decembra 2012 pri presoji dobrega ugleda podjetja preveri, da imenovani upravljavec(-ci) prevoza v kateri izmed držav članic v času vložitve vloge ni(-so) bil(-i) razglašen(-i) za neprimerne(-ga) za vodenje prevozne dejavnosti podjetja na podlagi člena 14.

Od 1. januarja 2013 dalje pristojni organ, ko z dostopom do podatkov iz točke (f) prvega pododstavka člena 16(2) z neposrednim varnim dostopom do ustreznih področij nacionalnih registrov ali na zahtevo presoja dober ugled podjetja, v vseh primerih preveri, ali imenovani upravljavec(-ci) prevoza v kateri od držav članic v času vložitve vloge ni(-so) bil(-i) razglašen(-i) za neprimerne(-ga) za vodenje prevozne dejavnosti podjetja na podlagi člena 14.

Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe glede podaljšanja datumov iz tega odstavka za največ tri leta, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

5. Podjetja z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti prevoznika v roku 28 dni ali v krajšem roku, ki ga lahko določi država članica sedeža, obvestijo pristojni organ, ki je dovoljenje izdal, o spremembah podatkov iz odstavka 2.

Člen 12

Pregledi

1. Pristojni organi nadzorujejo, da podjetja, ki so jim izdali dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, trajno izpolnjujejo zahteve iz člena 3. V ta namen države članice izvajajo preglede, usmerjene na podjetja, za katera je bilo ocenjeno povečano tveganje. Zato države članice ta sistem ocenjevanja tveganj, ki ga države članice vzpostavijo v skladu s členom 9

Direktive 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu ⁽¹⁾, razširijo na vse kršitve, opredeljene v členu 6 te uredbe.

2. Do 31. decembra 2014 države članice izvajajo preglede vsaj vsakih pet let, da preverijo, ali podjetja še vedno izpolnjujejo vse zahteve iz člena 3.

Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe glede podaljšanja datuma iz prvega pododstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

3. Države članice opravijo posamezne preglede, da preverijo, ali podjetje še vedno izpolnjuje pogoje za dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, če to zahteva Komisija v ustrezno utemeljenih primerih. Komisijo obvesti o rezultatih teh pregledov in o sprejetih ukrepih, če se ugotovi, da podjetje ne izpolnjuje več pogojev iz te uredbe.

Člen 13

Postopek za začasni in trajni odvzem dovoljenja

1. Kjer pristojni organ ugotovi, da obstaja tveganje, da podjetje ne izpolnjuje več zahtev iz člena 3, o tem obvesti zadevno podjetje. Kjer pristojni organ ugotovi, da ena ali več od teh zahtev ni več izpolnjenih, lahko določi rok, v katerem mora podjetje urediti svoj položaj, z naslednjimi omejitvami:

- (a) največ šestmesečni rok za imenovanje namestnika upravljavca prevoza, če upravljavca prevoza ne izpolnjuje več zahteve po dobrem ugledu ali strokovni usposobljenosti, s podaljšanjem za največ tri mesece ob smrti ali fizični nesposobnosti upravljavca prevoza;
- (b) največ šestmesečni rok, če mora podjetje urediti svoj položaj tako, da dokaže, da ima dejanski in stalni sedež;
- (c) največ šestmesečni rok, če ni izpolnjena zahteva glede finančnega položaja, da se dokaže, da bo zahteva glede finančnega položaja znova trajno izpolnjena.

2. Pristojni organ lahko od podjetij, katerih dovoljenje je bilo začasno ali trajno odvzeto, zahteva, da pred vsakršnim popravilnim ukrepom njihovi upravljavci prevoza opravijo izpit iz člena 8(1).

3. Če pristojni organ ugotovi, da podjetje ne izpolnjuje več ene ali več zahtev iz člena 3, začasno ali trajno odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, ki je bilo izdano podjetju, najkasneje v rokih iz odstavka 1 tega člena.

Člen 14

Razglasitev upravljavca prevoza za neprimernega

1. Če upravljavca prevoza izgubi dober ugled v skladu s členom 6, ga pristojni organ razglasi za neprimernega za vodenje prevozne dejavnosti podjetja.

2. Dokler se ne sprejme popravilni ukrep v skladu z ustreznim nacionalnim predpisom, potrdilo o strokovni usposobljenosti iz člena 8(8) upravljavca prevoza, ki je bil razglašen za neprimernega za upravljanje prevozne dejavnosti, ni veljavno v nobeni državi članici.

Člen 15

Odločitve pristojnih organov in pravna sredstva

1. Negativne odločitve, ki jih pristojni organi držav članic sprejmejo v skladu s to uredbo, vključno z zavrnitvijo vloge, začasnim ali trajnim odvzemom obstoječega dovoljenja ali razglasitvijo neprimerne upravljavca prevoza, vsebujejo razloge, na katerih temeljijo te odločitve.

Pri teh odločitvah se upoštevajo razpoložljive informacije o kršitvah zadevnega podjetja ali upravljavca prevoza, ki lahko okrnijo dober ugled podjetja, ter vse druge informacije, ki jih ima na voljo pristojni organ. V odločitvah se podrobno navedejo popravilni ukrepi, ki veljajo v primeru začasnega odvzema dovoljenja ali razglasitve neprimerne upravljavca prevoza.

2. Države članice zagotovijo, da se lahko zadevna podjetja in osebe pritožijo zoper odločitve iz odstavka 1 pri vsaj enem neodvisnem in nepristranskem organu ali na sodišču.

POGLAVJE IV

POENOSTAVITEV IN UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 16

Nacionalni elektronski registri

1. Za izvajanje te uredbe, zlasti členov 11 do 14 in 26, vsaka država članica vodi nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, katerim je pristojni organ, ki ga je imenovala, izdal dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika. Obdelava podatkov iz tega registra se izvaja pod nadzorom organa javne oblasti, imenovanega v ta namen. Ustrezni podatki v nacionalnem elektronskem registru so dostopni vsem pristojnim organom zadevne države članice.

Do 31. decembra 2009 Komisija sprejme sklep o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register od dneva njegove vzpostavitve, da bi se olajšala prihodnja povezava med registri, ter lahko poleg podatkov iz odstavka 2 priporoči, da se vključijo tudi registrske oznake vozil.

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 35.

2. Nacionalni elektronski register vsebuje najmanj naslednje podatke:

- (a) naziv in pravno obliko podjetja;
- (b) naslov njegovega sedeža;
- (c) imena upravljavcev prevoza, imenovanih za izpolnitev zahteve po dobrem ugledu in strokovni usposobljenosti, ter po potrebi ime pravnega zastopnika;
- (d) vrsto dovoljenja, število vozil, na katera se nanaša, ter po potrebi zaporedno številko dovoljenja Skupnosti in overjenih kopij;
- (e) število, kategorijo in vrsto hujših kršitev iz člena 6(1)(b), zaradi katerih so bile v zadnjih dveh letih izrečene obsodbe ali naložene kazni;
- (f) imena oseb, ki so bile razglašene za neprimerne za vodenje prevozne dejavnosti podjetja, dokler ni za te osebe ponovno vzpostavljen dober ugled v skladu s členom 6(3), in veljavne popravilne ukrepe.

Za namene točke (e) se lahko države članice do 31. decembra 2015 odločijo, da v nacionalni elektronski register vključijo le najhujše kršitve iz Priloge IV.

Države članice se lahko odločijo, da bodo informacije iz točk (e) in (f) prvega pododstavka hranile v ločenih registrih. V tem primeru so ustrezni podatki na voljo na zahtevo ali neposredno dostopni vsem pristojnim organom zadevne države članice. Zahtevani podatki se zagotovijo v 30 delovnih dneh po prejemu zahteve. Podatki iz točk (a) do (d) prvega pododstavka so na voljo javnosti v skladu z ustreznimi določbami o varstvu podatkov.

V vsakem primeru so podatki iz točk (e) in (f) prvega pododstavka dostopni organom, ki niso pristojni organi, samo če so ustrezno pooblaščenici za izvajanje nadzora in nalaganje kazni na področju cestnega prometa in če so njihove uradne osebe zapriječene ali kako drugače formalno zavezane k molčečnosti.

3. Podatki o podjetju, katerega dovoljenje je bilo začasno ali trajno odvzeto, ostanejo v nacionalnem elektronskem registru dve leti po izteku obdobja delnega ali začasnega odvzema dovoljenja, nato pa se takoj zbršejo.

Podatki o vseh osebah, razglašeni za neprimerne za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, ostanejo v nacionalnem elektronskem registru, dokler za te osebe ni ponovno vzpostavljen dober ugled v skladu s členom 6(3). Podatki se zbršejo iz registra takoj, ko se sprejmejo popravilni ukrepi ali ukrepi z enakovrednim učinkom.

V podatkih iz prvega in drugega pododstavka se podrobno navedejo razlogi za začasni ali trajni odvzem dovoljenj ali razglasitev neprimernosti in ustrezno trajanje odvzema.

4. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev sprotnega dopolnjevanja in točnosti podatkov v nacionalnem elektronskem registru, zlasti podatkov iz točk (e) in (f) prvega pododstavka odstavka 2.

5. Brez poseganja v odstavka 1 in 2 države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da so nacionalni elektronski registri medsebojno povezani in na voljo po vsej Skupnosti prek nacionalnih kontaktnih točk, kakor so opredeljene v členu 18. Dostopnost prek nacionalnih kontaktnih točk in medsebojna povezanost se izvedeta do 31. decembra 2012, in sicer tako, da se pristojnemu organu katere koli države članice omogoči iskanje podatkov v nacionalnem elektronskem registru katere koli druge države članice.

6. Skupna pravila glede izvajanja odstavka 5, kot so format izmenjanih podatkov, tehnični postopki za iskanje po nacionalnih elektronskih registrih drugih držav članic in spodbujanje interoperabilnosti teh registrov z drugimi ustreznimi zbirkami podatkov, sprejme Komisija v skladu s posvetovalnim postopkom iz člena 25(2) in prvič pred 31. decembrom 2010. V teh skupnih pravilih je določeno, kateri organ je odgovoren za dostop do podatkov ter njihovo nadaljnjo uporabo in posodabljanje po tem, ko je bil omogočen dostop do njih, in v ta namen vključujejo predpise o vnašanju in nadzoru teh podatkov.

7. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe glede podaljšanja časovnih rokov iz odstavkov 1 in 5, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

Člen 17

Varstvo osebnih podatkov

V zvezi z uporabo Direktive 95/46/ES države članice zlasti zagotovijo:

- (a) da ima vsak posameznik dostop do podatkov, če so podatki, ki ga zadevajo, vpisani v register ali če se jih namerava posredovati tretjim osebam. Informacije morajo vsebovati identiteto organa, ki je odgovoren za obdelavo podatkov, vrsto podatkov za obdelavo in razloge;
- (b) da ima vsak posameznik pravico dostopa do podatkov, ki ga zadevajo, pri organu, ki je odgovoren za obdelavo teh podatkov. Ta pravica se izvršuje brez omejitev v ustreznih časovnih obdobjih in brez večjih zamud ali stroškov za prosilca;
- (c) da ima vsak posameznik, katerega podatki so netočni in nepopolni, pravico, da doseže popravek, izbris ali blokiranje podatkov, ki ga zadevajo;

- (d) da ima vsak posameznik pravico, da ugovarja obdelavi podatkov, ki ga zadevajo, iz upravičenih in nujnih razlogov. V primeru upravičenega ugovora se ti podatki ne smejo več obdelovati;
- (e) da podjetja izpolnjujejo ustrezne določbe, če je to potrebno, v zvezi z varstvom osebnih podatkov.

Člen 18

Upravno sodelovanje med državami članicami

1. Države članice določijo nacionalno kontaktno točko, odgovorno za izmenjavo informacij z drugimi državami članicami glede uporabe te uredbe. Države članice Komisiji posredujejo imena in naslove svojih nacionalnih kontaktnih točk do 4. decembra 2011. Komisija sestavi seznam vseh nacionalnih kontaktnih točk in ga posreduje državam članicam.

2. Države članice, ki izmenjujejo informacije v okviru te uredbe, uporabljajo nacionalne kontaktne točke, določene na podlagi odstavka 1.

3. Države članice, ki izmenjujejo informacije o kršitvah iz člena 6(2) ali o morebitnih upravljavcih prevoza, razglašeni za neprimerne, upoštevajo postopek in roke iz člena 13(1) Uredbe (ES) št. 1072/2009 ali po potrebi iz člena 23(1) Uredbe (ES) št. 1073/2009. Država članica, ki od druge države članice dobi obvestilo o hujši kršitvi, zaradi katere je bila izrečena obsodba ali kazen, to kršitev vpiše v svoj nacionalni elektronski register.

POGLAVJE V

MEDSEBOJNO PRIZNAVANJE POTRDIL IN DRUGIH DOKAZIL

Člen 19

Potrdila in drugi dokumenti v zvezi z dobrim ugledom

1. Brez poseganja v člen 11(4) država članica sedeža kot zadosten dokaz o dobrem ugledu za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika sprejme izpisek iz kazenske evidence, če tega ni, pa enakovreden dokument, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ države članice, kjer je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba.

2. Kadar država članica za svoje državljane uvede določene zahteve glede dobrega ugleda in izpolnjevanja teh zahtev ni mogoče dokazati z dokumentom iz odstavka 1, ta država članica sprejme kot zadostno dokazilo za državljane drugih članic potrdilo o izpolnjevanju teh zahtev, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v eni ali več državah članicah, kjer je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba. Ta potrdila se nanašajo na posebne informacije, ki se upoštevajo v državi članici sedeža.

3. Če ena ali več držav članic, kjer je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba, ne izda dokumenta iz odstavka 1 ali potrdila iz odstavka 2, lahko ta dokument ali potrdilo nadomesti izjava pod prisego ali slovesna izjava upravljavca prevoza ali katerekoli druge zadevne osebe pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali po potrebi pred notarjem v državi članici, kjer je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba. Ta organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego ali slovesne izjave.

4. Dokument iz odstavka 1 in potrdilo iz odstavka 2 se ne sprejme, če je predložen več kot tri mesece po datumu izdaje. Ta pogoj velja tudi za izjave iz odstavka 3.

Člen 20

Potrdila v zvezi s finančnim položajem

Kadar država članica od državljanov zahteva izpolnjevanje nekaterih dodatnih pogojev v zvezi s finančnim položajem, ki niso navedeni v členu 7, ta država članica za državljane drugih držav članic sprejme kot zadosten dokaz potrdilo o izpolnjevanju teh pogojev, ki ga izda pristojni upravni organ ene ali več držav članic, v katerih je prej prebival upravljavec prevoza ali katerakoli druga zadevna oseba. Ta potrdila se nanašajo na posebne podatke, ki se upoštevajo v novi državi članici sedeža.

Člen 21

Potrdila o strokovni usposobljenosti

1. Države članice priznajo kot zadostno dokazilo o strokovni usposobljenosti potrdila, ki so skladna z vzorcem spričevala iz Priloge III in jih izda organ ali telo, ki je v ta namen ustrezno pooblaščen.

2. Potrdila, izdana pred 4. decembrom 2011 kot dokazilo o strokovni usposobljenosti v skladu z določbami, veljavnimi do tega datuma, se upoštevajo kot enakovredna potrdilu, katerega vzorec je v Prilogi III, in se kot dokazilo o strokovni usposobljenosti priznajo v vseh državah članicah. Države članice lahko zahtevajo, da imetniki potrdil o strokovni usposobljenosti, veljavnih le za opravljanje domačega tovornega prevoza, opravijo izpit ali dele izpita v skladu s členom 8(1).

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 22

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Tako določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o teh pravilih do 4. decembra 2011 in v najkrajšem možnem času tudi o vsaki njihovi nadaljnji spremembi. Države članice zagotovijo, da se vsi takšni ukrepi uporabljajo brez diskriminacije glede na državljanstvo ali kraj sedeža podjetja.

2. Kazni iz odstavka 1 vključujejo zlasti začasni odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, trajni odvzem dovoljenja in razglasitev neprimernosti obtoženih upravljavcev prevoza.

Člen 23

Prehodne določbe

Podjetja, ki imajo pred 4. decembrom 2009 dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, upoštevajo določbe te uredbe do 4. decembra 2011.

Člen 24

Medsebojna pomoč

Pristojni organi držav članic tesno sodelujejo in si medsebojno pomagajo pri izvajanju te uredbe. Pristojni organi izmenjujejo informacije o obsodbah in kaznih za hujše kršitve ali o drugih posebnih dejstvih, ki bi lahko vplivala na opravljanje dejavnosti cestnih prevoznikov, ter pri tem spoštujejo določbe, ki se uporabljajo na področju varstva osebnih podatkov.

Člen 25

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen na podlagi člena 18(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu ⁽¹⁾.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 26

Poročila o opravljanju dejavnosti

1. Države članice vsaki dve leti pripravijo poročilo o dejavnosti pristojnih organov in ga pošljejo Komisiji. To poročilo obsega:

- (a) pregled sektorja, kar zadeva dober ugled, finančni položaj in strokovno usposobljenost;
- (b) število po vrsti in letu izdanih, začasno in trajno odvzetih dovoljenj, število primerov razglasitve neprimernosti ter razloge, na katerih temeljijo te odločitve;
- (c) število vsako leto izdanih spričeval o strokovni usposobljenosti;
- (d) temeljne statistične podatke o nacionalnih elektronskih registrih in njihovo uporabo s strani pristojnih organov; in
- (e) pregled izmenjave informacij z drugimi državami članicami na podlagi člena 18(2), ki obsega zlasti letno število ugotovljenih kršitev, o katerih je bila obveščena druga država članica, in prejetih odgovorov kakor tudi letno število poizvedb in odgovorov na podlagi člena 18(3).

2. Na podlagi poročil iz odstavka 1 Komisija vsaki dve leti pripravi poročilo o opravljanju dejavnosti cestnega prevoznika, s katerim seznaní Evropski parlament in Svet. To poročilo vsebuje zlasti oceno izmenjave informacij med državami članicami ter pregled delovanja in podatkov nacionalnih elektronskih registrov. To poročilo se objavi hkrati s poročilom iz člena 17 Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8.

⁽²⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 1.

Člen 27

Seznam pristojnih organov

Vsaka država članica do 4. decembra 2011 pošlje Komisiji seznam pristojnih organov, ki jih je imenovala za izdajanje dovoljenj za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, in seznam organov ali teles, pooblaščenih za organizacijo preverjanj iz člena 8(1) in izdajo spričeval. Zbirni seznam teh organov ali teles iz vse Skupnosti Komisija objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 28

Obveščanje o nacionalnih ukrepih

Države članice Komisiji pošljejo besedilo zakonov ali drugih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

uredba, najpozneje 30 dni po njihovem sprejetju, prvič pa do 4. decembra 2011.

Člen 29

Razveljavitev

Direktiva 96/26/ES se razveljavi.

Člen 30

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 4. decembra 2011.

Za Svet
Predsednik
C. MALMSTRÖM

PRILOGA I

I. SEZNAM STROKOVNIH PODROČIJ IZ ČLENA 8

Znanje, ki ga države članice upoštevajo pri ugotavljanju strokovne usposobljenosti, mora vsebovati vsaj tista strokovna področja, ki so za cestni prevoz blaga in potnikov navedena v tem seznamu. Na teh strokovnih področjih morajo kandidati za cestne prevoznike pridobiti raven znanja in praktičnih sposobnosti, ki je potrebna za vodenje prevoznega podjetja.

Najnižja raven znanja, kot je navedena spodaj, ne sme biti nižja od stopnje 3 po strukturi stopenj usposabljanja, ki je določena v Prilogi k Odločbi Sveta 85/368/EGS ⁽¹⁾, in sicer stopnje znanja, dosežene z usposabljanjem med obveznim šolanjem, dopoljenim s poklicnim in dodatnim tehničnim usposabljanjem ali s srednješolskim tehničnim ali drugim usposabljanjem.

A. **Civilno pravo**

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poznati glavne vrste pogodb, ki se uporabljajo v cestnem prevozu, ter pravice in obveznosti, ki iz njih izhajajo;
2. biti sposoben skleniti pravno veljavno prevozno pogodbo, zlasti glede prevoznih pogojev;

v zvezi s cestnim prevozom blaga:

3. biti sposoben preučiti zahtevek naročnika za nadomestilo izgube ali škode, povzročene blagu med prevozom, ali za zamudo pri dostavi blaga in vpliv takega zahtevka na njegovo pogodbeno odgovornost;
4. poznati pravila in obveznosti iz Konvencije CMR o pogodbi za mednarodni cestni prevoz blaga;

v zvezi s cestnim prevozom potnikov:

5. biti sposoben preučiti zahtevek naročnika glede nadomestila za poškodbe potnikov ali škode na njihovi prtljagi zaradi nesreče med prevozom ali glede nadomestila za zamude in vpliv takega zahtevka na njegovo pogodbeno odgovornost.

B. **Gospodarsko pravo**

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poznati pogoje in formalnosti, določene za poslovanje, splošne obveznosti izvajalcev (registracija, vodenje poslovnih knjig itd.) ter biti seznanjen s posledicami stečaja;
2. imeti primerno znanje o raznih oblikah gospodarskih družb ter o pravilih glede njihovega ustroja in delovanja.

C. **Socialno pravo**

Kandidat mora poznati, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. vlogo in funkcijo različnih socialnih institucij, ki so vključene v sektor cestnega prevoza (sindikati, sveti delavcev, sindikalni predstavniki, inšpektorji za delo itd.);
2. obveznosti delodajalcev na področju socialnega varstva;

⁽¹⁾ Odločba Sveta 85/368/EGS z dne 16. julija 1985 o primerljivosti poklicnih kvalifikacij med državami članicami Evropske Skupnosti (UL L 199, 31.7.1985, str. 56).

3. pravila, ki urejajo pogodbe o delu za različne kategorije delavcev, zaposlenih v podjetjih cestnega prevoza (oblika pogodb, obveznosti pogodbenih strank, delovni pogoji in delovni čas, plačani dopust, plačilo za delo, kršitev pogodbe itd.);
4. veljavna pravila glede časa vožnje, časa počitka in delovnega časa, zlasti določbe Uredbe (EGS) št. 3821/85, Uredbe (ES) št. 561/2006, Direktive 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Direktive 2006/22/ES ter praktične dogovore za izvajanje določb iz teh zakonodajnih aktov; in
5. veljavna pravila o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov, zlasti tistih, ki izhajajo iz Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

D. Davčna zakonodaja

Kandidat mora poznati, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov, pravila, ki urejajo:

1. davek na dodano vrednost (DDV) na prevozne storitve;
2. davek na motorna vozila;
3. davke na določena vozila za cestni prevoz blaga, cestnine in pristojbine za uporabo infrastrukture;
4. davek na dohodek.

E. Poslovno in finančno vodenje podjetja

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poznati zakonske določbe in postopke uporabe čekov, menic, zadolžnic, kreditnih kartic in drugih sredstev ali načinov plačila;
2. poznati različne oblike posojil (bančno posojilo, akceptni kredit, garancijski depoziti, hipoteke, zakup, najem, odkup terjatev itd.) ter obremenitve in obveznosti, ki iz tega izhajajo;
3. vedeti, kaj je bilanca stanja, kako se izdela in kako se razlaga;
4. biti sposoben brati in razlagati izkaz uspeha;
5. biti sposoben oceniti finančno stanje podjetja in njegovo donosnost, zlasti na podlagi finančnih kazalnikov;
6. biti sposoben pripraviti proračun;
7. poznati stroškovne elemente svojega podjetja (fiksne stroške, spremenljive stroške, obratni kapital, amortizacijo itd.) in znati izračunati stroške na vozilo, na kilometer, na vožnjo ali na tono;
8. biti sposoben izdelati organigram vseh zaposlenih v podjetju in sestaviti delovne načrte itd.;
9. poznati načela tržne raziskave (marketing), prodajne promocije prevoznih storitev, izdelave seznama strank, oglaševanja, stikov z javnostjo itd.;
10. poznati različne vrste zavarovanj, značilne za cestni prevoz (zavarovanje za odgovornost, nezgodno zavarovanje, življenjsko zavarovanje, neživljenjsko zavarovanje in zavarovanje stvari in prtljage), ter jamstva in obveznosti, ki izhajajo iz teh zavarovanj;
11. poznati uporabo telematskih aplikacij v cestnem prometu;

v zvezi s cestnim prevozom blaga:

⁽¹⁾ Direktiva 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (UL L 80, 23.3.2002, str. 35).

⁽²⁾ Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).

12. biti sposoben uporabljati pravila, ki urejajo fakturiranje storitev cestnega prevoza blaga ter poznati pomen in uporabo mednarodnih trgovskih izrazov Incoterms;
13. poznati različne kategorije pomožnih izvajalcev prevoznih storitev, njihovo vlogo, naloge in njihov morebitni status;

v zvezi s cestnim prevozom potnikov:
14. biti sposoben uporabljati pravila, ki urejajo voznine in cene v javnem in zasebnem prevozu potnikov;
15. biti sposoben uporabljati pravila, ki urejajo fakturiranje storitev cestnega prevoza potnikov.

F. Dostop do trga

Kandidat mora poznati, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poklicna pravila, ki urejajo dejavnost cestnega prevoza za najem ali plačilo, najem gospodarskih vozil in sklepanje podizvajalskih pogodb, ter zlasti pravila o uradnem organiziranju dejavnosti, dovoljenju za opravljanje dejavnosti, dovoljenju za cestni prevoz znotraj in zunaj Skupnosti, nadzoru in kaznih;
2. pravila o ustanovitvi podjetja za cestne prevoze;
3. različne dokumente, ki se zahtevajo za opravljanje storitev cestnega prevoza, in biti sposoben uvesti kontrolne postopke za zagotovitev hrambe odobrenih dokumentov o vsakem opravljenem prevozu, zlasti dokumentacije o vozilu, vozniku, blagu in prtljagi, tako v podjetju kot v vozilu;

v zvezi s cestnim prevozom blaga:

4. pravila o organizaciji trga cestnega prevoza blaga, kakor tudi pravila o špediciji in o logistiki;
5. mejne formalnosti, vlogo in področje uporabe dokumentov T in zvezkov TIR ter obveznosti in odgovornosti, ki izhajajo iz njihove uporabe;

v zvezi s cestnim prevozom potnikov:

6. pravila o organizaciji trga cestnega prevoza potnikov;
7. pravila za uvedbo prevoznih storitev in kako se oblikujejo prevozni načrti.

G. Tehnični standardi in vidiki poslovanja

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. poznati pravila o teži in dimenzijah vozil v državah članicah ter postopke v primeru izrednih prevozov, ko gre za odstopanje od teh pravil;
2. biti sposoben izbrati vozila in njihove sestavne dele (šasija, motor, prenosni mehanizem, zavorni sistem itd.) v skladu s potrebami podjetja;
3. poznati formalnosti, ki se nanašajo na homologacijo tipa, registracijo in tehnični pregled teh vozil;
4. upoštevati potrebne ukrepe proti onesnaževanju zraka zaradi emisij izpušnih plinov motornih vozil in proti emisijam hrupa;
5. biti sposoben sestaviti načrte rednega vzdrževanja vozil in njihove opreme;

v zvezi s cestnim prevozom blaga:

6. poznati različne vrste naprav za ravnanje s tovorom in natovarjanje (kesoni, zabojniki, palete itd.) ter biti sposoben uvesti postopke in izdati navodila za nakladanje in razkladanje blaga (razporeditev teže, zlaganje, nalaganje, zagraditev itd.);
7. poznati različne tehnike kombiniranega prevoza, kot sta oprtni prevoz in prevoz ro-ro;
8. biti sposoben izvajati postopke za uskladitev s pravili o prevozu nevarnih snovi in odpadkov, zlasti tistih, ki izhajajo iz Direktive 2008/68/ES ⁽¹⁾ in Uredbe (ES) št. 1013/2006 ⁽²⁾;
9. biti sposoben izvajati postopke za uskladitev s pravili o prevozu pokvarljivih živil, zlasti tistih, ki izhajajo iz Sporazuma o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz (ATP);
10. biti sposoben izvajati postopke za uskladitev s pravili o prevozu živih živali.

H. Varnost v cestnem prometu

Kandidat mora, zlasti v zvezi s cestnim prevozom blaga in potnikov:

1. vedeti, kakšna usposobljenost se zahteva od voznikov (vozniško dovoljenje, zdravniška spričevala, potrdilo o fizični pripravljenosti itd.);
2. biti sposoben izvesti potrebne korake za zagotovitev, da vozniki upoštevajo prometna pravila, prepovedi in omejitve, ki veljajo v različnih državah članicah (omejitve hitrosti, prednost, postanki in parkiranje, uporaba luči, cestna signalizacija itd.);
3. biti sposoben sestaviti navodila voznikom v zvezi s preverjanjem skladnosti z varnostnimi zahtevami, ki se nanašajo na stanje vozil, njihovo opremo in tovor ter na defenzivno vožnjo;
4. biti sposoben določiti postopke, ki jih je treba upoštevati ob nesreči, in izvesti primerne postopke za preprečitev ponovitve nesreč ali hudih prometnih prekrškov;
5. biti sposoben izvesti postopke za varno pritrnitev blaga in poznati ustrezne tehnike;

v zvezi s cestnim prevozom potnikov:

6. imeti temeljno znanje o cestnem omrežju v državah članicah.

II. ORGANIZIRANJE PREVERJANJA

1. Države članice bodo organizirale obvezen pisni izpit, ki ga lahko dopolnijo z neobveznim ustnim izpitom, da ugotovijo, ali so kandidati za cestne prevoznike dosegli zahtevano raven znanja iz strokovnih področij, navedenih v delu I, zlasti ali so sposobni uporabljati ustrezna orodja in tehnike za ta področja ter izpolnjevati ustrezne izvedbene in uskladitvene naloge.
 - (a) Obvezen pisni izpit bo zajemal dva preizkusa, in sicer:
 - (i) pisna vprašanja izbirnega tipa (vsako s štirimi možnimi odgovori), vprašanja, ki zahtevajo neposredne odgovore, ali kombinacijo obeh metod;
 - (ii) pisne vaje/študije primera.Vsak preizkus traja najmanj dve uri.
 - (b) Če je organiziran ustni izpit, lahko države članice določijo, da je uspešno opravljen pisni izpit pogoj za opravljanje ustnega izpita.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).

2. Če države članice organizirajo tudi ustni izpit, morajo zagotoviti, da se vsak od treh preizkusov oceni z najmanj 25 % in največ 40 % od skupnega števila točk.

Če države članice organizirajo samo pisni izpit, morajo zagotoviti, da vsak preizkus ocenijo z najmanj 40 % in največ 60 % od skupnega števila točk.
 3. Kandidati morajo pri vseh preizkusih doseči povprečno najmanj 60 % skupnega števila točk, pri čemer morajo pri vsakem preizkusu doseči najmanj 50 % skupnega možnega števila točk. Država članica lahko to mejo zniža s 50 % na 40 % samo pri enem preizkusu.
-

PRILOGA II

Zaščitni elementi potrdila o strokovni usposobljenosti

Potrdilo mora imeti vsaj dva od naslednjih zaščitnih elementov:

- hologram,
 - posebna vlakna v papirju, ki postanejo vidna pod UV svetlobo,
 - vsaj ena črta v mikrotisku (tisk je viden le s povečevalnim steklom, fotokopirni stroji pa ga ne kopirajo),
 - otipljivi motivi, simboli ali vzorci,
 - dvojno številčenje: zaporedna številka in številka izdaje,
 - varnostni vzorec ozadja s finimi črtnimi vzorci in mavričnim tiskom.
-

PRILOGA III

Vzorec potrdila strokovne usposobljenosti

EVROPSKA SKUPNOST

(Bež barva Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ali več)

(Besedilo v uradnem(-ih) jeziku(-ih) ali enem od uradnih jezikov države članice, ki izdaja potrdilo)

Prepoznavni znak države članice ⁽¹⁾, ki izdaja potrdilo Ime pooblaščenega organa ali telesa ⁽²⁾**POTRDILO O STROKOVNI USPOSOBLJENOSTI ZA OPRAVLJANJE CESTNEGA PREVOZA
BLAGA/POTNIKOV ⁽³⁾**

Št.

S tem

potrjuje, da je ⁽⁴⁾

rojen(-a) v/na

uspešno opravil(-a) preverjanje znanja (leto: .; datum preverjanja: .) ⁽⁵⁾, potrebno za pridobitev spričevala o strokovni usposobljenosti za opravljanje cestnega prevoza blaga/potnikov ⁽³⁾, v skladu z Uredbo (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika ⁽⁶⁾.

To potrdilo je zadosten dokaz strokovne usposobljenosti iz člena 21(1) Uredbe (ES) št. 1071/2009

Izdano v, dne ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Prepoznavni znaki držav članic so: (B) Belgija, (BG) Bolgarija, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Nemčija, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčija, (E) Španija, (F) Francija, (I) Italija, (CY) Ciper, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Madžarska, (M) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Avstrija, (PL) Poljska, (P) Portugalska, (RO) Romunija, (SLO) Slovenija, (SK) Slovaška, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Združeno kraljestvo.

⁽²⁾ Organ ali telo, ki ga vsaka država članica Evropske skupnosti vnaprej določi za izdajanje tega spričevala.

⁽³⁾ Neustrezno črtati.

⁽⁴⁾ Priimek in ime; kraj in datum rojstva.

⁽⁵⁾ Identifikacija preverjanja.

⁽⁶⁾ UL L 300, 14.11.2009, str. 51

⁽⁷⁾ Žig in podpis organa ali telesa, pooblaščenega za izdajo potrdila.

PRILOGA IV

Najhujše kršitve iz člena 6(2)(a)

1. (a) Prekoračitev 6- ali 14-dnevnih omejitev najdaljšega časa vožnje za 25 % ali več;
(b) prekoračitev – med delovnim dnevom – omejitve najdaljšega dnevnega časa vožnje za 50 % ali več brez odmora ali neprekinjenega počitka v trajanju vsaj 4,5 ure.
 2. Tahograf in/ali omejilnik hitrosti ni nameščen ali se uporablja naprava, s katero se lahko z goljufijo spremenijo podatki opreme za beleženje in/ali omejilnika hitrosti ali ponaredijo tahografski vložki oziroma podatki, preneseni s tahografa in/ali voznikove kartice.
 3. Vožnja brez veljavnega potrdila, če se takšen dokument zahteva po pravu Skupnosti, in/ali z zelo hudimi pomanjkljivostmi, med drugim pri zavornem sistemu, vzvodju krmilja, kolesih/gumah, vzmetenju ali podvozju, ki bi lahko povzročile takšno neposredno nevarnost za varnost v cestnem prometu, da se sprejme odločitev o izločitvi vozila iz prometa.
 4. Prevoz nevarnih snovi, katerih prevoz je prepovedan ali ki se prevažajo z embalažo, ki je prepovedana ali neodobrena, ali brez oznake za nevarne snovi na vozilih, s čimer sta življenje ljudi in okolje ogrožena do te mere, da se sprejme odločitev o izločitvi vozila iz prometa.
 5. Prevoz potnikov ali blaga brez veljavnega vozniškega dovoljenja ali ta prevoz opravlja podjetje, ki nima veljavnega dovoljenja Skupnosti.
 6. Voznik uporablja ponarejeno voznikovo izkaznico ali izkaznico, ki ni njegova last, ali ki je bila pridobljena na podlagi lažnega prikazovanja in/ali ponarejenih dokumentov.
 7. Prevoz tovora, ki za 20 % ali več presega največjo dovoljeno naloženo težo za vozila, katerih največja dovoljena naložena teža presega 12 ton, in za 25 % ali več za vozila, katerih največja dovoljena naložena teža ne presega 12 ton.
-